

ה"ט 2180/12/21 - מאיר קדוש נגד ברוך רוגלינסקי

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 2180-12-21 קדוש נ' רוגלינסקי

בפני	כבוד השופט אהרון שדה
מבקשים	מאיר קדוש
נגד	
משיבים	ברוך רוגלינסקי

החלטה

לפני 2 בקשות שהוגשו לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת.

בשתי הבקשות התקיים דיון אחד (הגם שלא אוחדו פורמלית) ולכן החלטה זו "תושלת" בשני התיקים.

ראשונה הוגשה בקשתו של מר רוגלינסקי ברוך כנגד מר קדוש מאיר, לאחר שניתן צו במעמד צד אחד שהומצא למר קדוש, הוגשה בקשתו של מר קדוש כנגד מר רוגלינסקי.

למען הנוחות יקראו הצדדים בשמות משפחתם.

בין הצדדים היסטוריה ארוכה של סכסוכים, חלקם של ההליכים התקיים במסגרת החוק למניעת הטרדה מאיימת, חלקם במסגרת המפקחת על בתים משותפים וחלקם במסגרת הליכים אזרחיים ולפחות אחד (תביעה כספית שהחלה כתביעה קטנה ועברה לבית משפט השלום) עדיין תלוי ועומד.

בבקשתו של מר רוגלינסקי (ה"ט 65363-11-21) ניתנה החלטה המדברת בעד עצמה ואשר למען הנוחות אצטט אותה שוב:

"מה שהיה צריך לעשות הוא לבקש את הארכת הצו שניתן ביום 23.5.21 לתקופה של עד מחצית שנה נוספת שכן זו סמכותו של בית המשפט ולא ברור למה צריך לבזבז עוד משאבי ציבור (וגם להטריח את הצדדים) בפתיחת תיק נוסף וקיום דיון נוסף אם כי זה לא נדרש בנסיבות העניין.

לגופו של עניין, עיינתי בבקשה, עיינתי בתיק ההטרדה המאיימת הקודם (ה"ט 44126-05-21), עיינתי בתיק ההטרדה המאיימת שהתנהל בקריות (ה"ט 65838-05-20) ועיינתי גם בפסק דינה של כב' המפקחת על בתים משותפים שניתן

אך לפני שבוע.

ראוי לציין כי גם המשטרה הורתה בשעתו על הרחקה לחודש ימים ובקשה לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת שפתח דווקא המשיב, נדחתה ע"י כב' השופטת מעין צור שדנה בה).

רק לעיתים רחוקות ניתן למצוא בפסק דין התייחסות מפורטת לדרך התנהלותו של בעל דין, המפקחת, באופן חריג יש לומר, ראתה לנכון לכתוב בפסק דינה:

"אוסף ואציין כי התנהלות הנתבע בדיונים שהייתה מאיימת, תקיפה, ולא מכבדת, כפי שהדבר קיבל ביטוי בפרוטוקולים, מעידה כאלף עדים על אופן התנהגות הנתבע ועולה בקנה אחד עם טענת התובעים בדבר התנהגות פוגענית מכוונת."

הכל מעבר לכך שהמפקחת (כמו גם כב' השופטת א. הוך טל בהליך ההטרדה המאיימת הקודם, כמו גם השופטת סימי פלג קימלוב) לא התרשמו במיוחד מגרסה אמינה וקוהרנטית מצד המשיב, די לי בהכרעות השיפוטיות לעיל, לצורך ההליך כאן הנני נדרש להרבה פחות.

אשר על כן בדומה להחלטה בה"ט 44126-95-21 ניתן כאן אותו הצו.

לאחר עיון בבקשה על נספחיה, נחזה כי המשיב נקט לכאורה בהטרדה מאיימת כמשמעותה בסעיף 2 לחוק למניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב - 2001. לפיכך, מוצא בזה צו ארעי האוסר על המשיב כדלקמן:

1.1. להטריד את המבקש ו/או את בנו (מייק אדיר) בכל דרך ובכל מקום, לרבות בביתו ברח' השקמה 42/1 בנשר;

1.2. לאיים על המבקש בכל דרך, בין ישירות ובין באמצעות אנשים אחרים;

1.3. לבלוש אחר המבקש, לארוב לו, להתחקות אחר תנועותיו ומעשיו או לפגוע בפרטיותו בכל דרך אחרת;

1.4. ליצור עם המבקש כל קשר בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר בין במישרין ובין בעקיפין.

הצו יעמוד על כנו עד 28.5.22 ויימסר למשיב באמצעות פקיד בית משפט.

החלטה זו בבקשתו של מר רוגלינסקי עומדת על כנה ולא ראיתי מקום לשנותה. מר קדוש ויתר על חקירת מר (וגברת) רוגלינסקי, דבר מהאמור בבקשת מר רוגלינסקי לא נסתר, אפילו מר קדוש הודה שכאשר מר רוגלינסקי "מדליק אותו"

כלומר הוא זה שראשון מקלל או מקניט או מעליב אותו, אזי הוא-מר קדוש משיב לו כגמולו.

אם כך, למעשה הדיון מתמקד דווקא בבקשתו של מר קדוש לשמור על הדדיות כלומר שיינתן צו גם כנגד מר רוגלינסקי שכאמור נוהג לקלל או להעליבו כשהם נפגשים ובכך להדליק את האש. מר קדוש סבור שמדובר במגמה על רקע התביעה הכספית שהגיש.

בפשטות, טוען מר קדוש כי מר רוגלינסקי מנצל את הצו שקיבל לזכותו ומנסה לגרור אותו (את מר קדוש) לעימות ואז להזמין משטרה ולנופף בצו על מנת להרע למר קדוש.

אומר בגילוי, לא פעם מתן צו הדדי משיג גם את מטרת המבקש "המקורי", אין באמת שום הבדל בין חקירת הפרת צו ע"י המשטרה במקרה בו יש צו הדדי לבין מקרה בו יש רק צו אחד. כל צו עומד בפני עצמו וכל הפרה מצריכה הוכחה.

אלא שכאן אין רצון מצד מר רוגלינסקי (הגם שמר קדוש מסכים בהחלט לקיום צווים הדדיים) ואינני יכול לכפות או לתת צו כזה כנגד אדם מבלי שיוכח שיש מקום לכך.

מר קדוש הביא לעדות את מר מוחמד שינאווי השוכר ממנו את הדירה בבניין בו גר מר רוגלינסקי.

מר שינאווי סיפר על כך שמשפחת רוגלינסקי ממהרת להזמין משטרה על כל עניין כמו רעש קל או מקרה של שפיכת מים מהדירה לכיוון דירת רוגלינסקי ואפילו מבלי להזהיר אם כי הודה שהיה אירוע בו נשפכו מים שלא בכוונה. מר שינאווי סיפר על כך שיש מתח וחילופי דברים בין הצדדים לתיקים, הוא ניסה לומר ששמע פעם "לפני כחודש", כשישב (כנראה) על המדרגות שמר רוגלינסקי פנה ראשון "והתחיל" אבל קצת קשה לקבל עדות מהוססת זו מה גם שמר שינאווי הוא לגמרי עד "מטעם" מר קדוש.

עיתוי הגשת בקשתו של מר קדוש בעייתי גם הוא. אם מר רוגלינסקי מקניט, מקלל או מעליב אותו, זו הטרדה לכל דבר ועניין וניתן היה לבקש צו עוד קודם לכן-לפני שניתן הצו לבקשת מר רוגלינסקי.

ולבסוף והחשוב ביותר, מצויים אנו בעידן שבו כל תנועה, כל אמרה וכל דבר כמעט, מתועדים באמצעות הטלפון הנייד שבדוק לכף ידם של מרבית האנשים. מר קדוש שמגיע לעיתים לבניין, יכין מבעוד מועד את המכשיר ויתעד ולו פעם אחת איך הוא מגיע בצורה שלווה ואז מי מטעם רוגלינסקי פונה אליו ומטרידו, לא צריך יותר כדי לקבל צו במקרה כמו זה שבין הצדדים. כרגע אין ראיה חיצונית ואובייקטיבית, בלשון לא משפטית יאמר שמר רוגלינסקי צריך להיות אוויל אמיתי על מנת להתחיל ביוזמתו סכסוך כמו זה הנטען ע"י מר קדוש וכרגע אין באמת ראיה לכך שהדבר קורה.

חבל שלא הייתה הסכמה לצו הדדי אך בנסיבות העניין אין די כדי לכפות צו כזה על מר רוגלינסקי.

אשר לשאלת ההוצאות, אילו היה מדובר בבקשה ראשונה ו"מקורית" של מר קדוש שהטריחה את מר רוגלינסקי ובא כוחו לבית המשפט, אפשר היה לשקול חיוב בהוצאות. במקרה דנן מי שהגיש ראשון את הבקשה היה מר רוגלינסקי, מרגע שניתן צו לבקשתו, למר קדוש קמה זכות שבדין לקיים דיון ואותה גם ביקש כלומר כך או אחרת היה צריך לקיים דיון במעמד הצדדים ולכן לא בקשתו הנפרדת של מר קדוש לקבלת צו אליה צורף כתב הערובה היא הגורם לדיון (אם כי ניסיתי למנוע אותו ע"מ להקטין את החיכוך בין הצדדים ואת הוצאותיהם).

אשר למנגנון כספי לאכיפת הצו, לא ראיתי מקום לכך, המשטרה אמונה על אכיפת צווים ובכך די.

סוף דבר, הצו שניתן ביום 28.11.21 בה"ט 65363-11-21 ורק הוא, עומד על כנו.

אין צו להוצאות.

ניתנה היום, ט' טבת תשפ"ב, 13 דצמבר 2021, בהעדר
הצדדים.